

den Fare, hvori vi styrkede Danmark, om Farerne ligeoverfor Udlandet og Indlandet, og det vilde see ud, som om vi toge os vort Ansvar meget let, hvis vi ikke svarede derpaa. Naar der nu for det Første er Tale om Farerne ligeoverfor Udlandet, saa forekommer det mig forunderligt, at en saadan Yttring er fremkommen nu, efterat vi have en dyrefjæbt Erfaring for, at det Hensyn, vi tidligere have taget til Udlandet, ikke har hjulpet os i allerminste Maade. Vi have netop haft en Forsfatningsag, hvor vi have taget Hensyn til Udlandet; Forsfatningen af 2den October kom ikke til at hvile paa den Basis ved Sammensætningen som Rigsdagen netop efter Udlandets Forlangende. Det var et udtryffeligt Forlangende af de tydske Stormagter, og vi hørte os derfor. (Floug: Nei!). Det ærede Medlem siger Nei; jeg vil bede ham om dog at eftersee den østerrigiske Depeche fra December 1851, saa vil han see, at deri blev Forlangendet gjort, og han vil ogsaa, naar han tænker sig tilbage, erindre, at Talen i 1855 var, at vi vare nødt til at fravilge den almindelige Valgret af Hensyn til Tydslands Forlangende, for at Forsfatningen kunde komme istand. Det var, som ogsaa blev ytret, saavidt jeg erindrer, af min Sidemand tilvenstre (Behmann) Reactionen ude og hjemme, som dengang foranledigede Valgretten indskrænket; det var Reactionen ude, der forlangte det, og det sluttede Reactionen her sig til. Men hjalp det os, dengang Holstenerne gjorde Oprør, at vi havde rettet os efter Tydslands Fordringer? har det hjulpet os, at Danmark stadig har gjort Indrømmelser ikke alene efter Tydslands, men ogsaa efter andre udenlandske Magters Forlangende? Have vi ikke Erfaringer, som ere saa tydelige, at man skulde synes, at Talen om Udlandet maatte forstumme? Naar der er blevet talt om Farerne fra Indlandet, skulde disse for en stor Deel bestaae deri, at vi flyde Sagen ud, at der gaaer et Mars Tid eller to længere hen med at faae Forsfatnings-sagen endt. Jeg indrømmer meget villig, at det var godt, om Forsfatnings-sagen allerede var endt, at der er saa store Reformer i Administrationen, saa store Indskrænkninger i Finantsbestyrelsen, som ere nødvendige, at det var ønskeligt, at der kun var een lovgivende For-

samling, som kunde tage det Hele under Overveielse; men idet jeg indrømmer dette, vil jeg ogsaa bede de andre Herrer indrømme, at det dog maa være værre for Danmark for hele sin Fremtid at have en Forsfatning, som det ikke anerkjender for god, end kun i et Mars Tid eller to at maatte udskyde Forsfatningsstridens Afslutning. Der er ogsaa fremkommet Yttringer idag om, at det dog i Grunden var Ubethydeligheder, som blive forandrede i Junigrundloven. Den høitærede Conseilspræsident yttrede det Samme ved anden Behandling, yttrede, at der var saaliden Forskjel paa Udkastet og Junigrundloven, at han var overbevist om, at Føllet, naar det saae den Rigsdag komme sammen, som skal sammentræde, dersom Udkastet nogen sinde træder i Kraft, vilde erkjende, at den hele Storm kun havde været en Storm i et Glas Vand. Det skal altsaa være Bagateller, hvorom her strides, den hele Strid skulde falde sammen til en Latterlighed; det skal være en Latterlighed fra vor Side, at vi gjøre Modstand. Saa maa det ogsaa være en Latterlighed fra vore Modstanderes Side at staae saa fast, det maae være en Latterlighed, at et Ministerium er gaaet af for en Bagatel, og at et nyt Ministerium har dannet sig paa Grundlag af Bagatellen og ikke kan fravige i Noget som helst dette Grundlovsudkast. Jeg anseer det ikke for Bagateller, jeg anseer det ikke for Smaating at berøve Folk deres Valgret, og efter Udkastet bliver den almindelige Valgret her til dette Thing berøvet det menige Folk. (Floug: Det er ikke sandt.) Den ærede Landstingsmand for 6te Kreds siger, det er ikke sandt, men jeg vil spørge ham: er det ikke at berøve En Valgret, naar man har fuld Valgret, og den saa indskrænkes til, at man kun faaer Ret til at vælge et Mindretal? Det er jo ogsaa det, der bestandig er blevet anført imod Junigrundlovens Landsting og til Fordeel for det nye Udkast, at Valgretten til Landstinget her egentlig kun er i een Stands Haand, Bondestandens. Man forglemmer kun derved, hvad der allerede tidligere ved forrige Behandling er mindet om, at Bondestanden er den mægtigste Stand i Danmark, at det er den Stand, hos hvem Nationalformuen er, at den er en rolig og beständig Befolkning, ligesom